

Kiadja a Budapesti Országos Központi Oltáregyesület, Budapest, IX., Üllői-út 77. sz.

Előfizetési ára 2.— P. E példány 20 fill.

«EVEZZÜNK A MÉLYRE!»

A Szentséges Szív hónapja hív bennünket erre. Jézus Szívének engesztelése mélyenjáró meglátásokat és érzéseket kíván.

A világon oly sok szörnyűség van, amit a felszín a látszat alatt rejteget. Ezeket meg kell látni és meg kell nézni, hogy megértsük Krisztus szenvedését és elégtételét, mely ezen bűnök miatt volt szükséges és bekapcsolódjunk abba az engesztelésbe, melyet Szíve reklamál. Ez az engesztelés is mélyenjáró legyen! Hogyan evezzünk a mélyre?

1. Nézzünk a látszatok mögé!

Ne hagyjuk becsapni magunkat. Győződjünk meg a dolgokban az igazságról!

Jobban higgyünk Istennek, mint az embereknek! A kinyilatkoztatás igaz, az, amit az emberek mondanak, nem mindig az.

Ne féljünk a valóságok meglátásától! Ne áltassuk magunkat. A derűlátás nem a meglátásokhoz, hanem a dolgok megítéléséhez való. Látni reálisan, a valóságnak megfelelően, iparkodjunk.

A komoly lelki meglátásokból vonjuk le a tanulságokat. Így mélyül lelkivilágunk és lesz képes arra, hogy mindig jobban Isten «méreteihez» alkalmazkodjunk.

2. *Ne feledjük, hogy a földön vagyunk!* Sokan azért nem mennek előre a lelkiéletben, mert a rosszat nézik csak. Félelmükben a gyáva semmittevésig jutnak el, vagy nagyon sokan ajtót nyitnak a bűnnek azon a címen, hogy mindenki úgy tesz. Pedig ha minden ismerősödnek ugyanazon hibája volna, az még — ne feledd el! — nem a «világ». Az elibéd táruló «minden» még nem minden. A föld mégis csak nagy. S ha egymillió embert ismernél is (ami pedig lehetetlen!), még a nagyobb részt nem ismernéd és nem tudhatod, hogy a nagyobb rész mennyi értéket hord szívében. Olyan jó arra gondolni ilyenkor — mit a szentatyák tanítása mond — az üdvözültek száma felül fogja múlni az elkárhozottakét. Ha van is olyan kor, ország, társadalmi réteg, amely látszólag több kárhozottat, mint üdvözültet termel, mégis igaz kell hogy legyen — mert az Isten irgalmas jóságának jobban megfelel ez a vélemény.

3. *Vegyünk részt mély lélekkel az engesztelésben!* Az ember engesztelése benne van az Isten örök terveiben. A próféták jóvendölései világosan beszélnek erről. Az Úr Szívének kinyilatkoztatása pedig szinte a teológiáját adja az engesztelésnek: Hozzá hasonlóan élni, mindenben Őt venni zsinórmértékül. Vele egyesülni akarásban és cselekvésben s mindezt felajánlani az Ő felajánlásában és engesztelésé tenni az Ő engesztelésében. A mi életünk Jézus élete, mert mi az Ő misztikus testének tagjai vagyunk. Ez az élet a kezdete, az előkészítése annak az életünknek, mely örökké fog tartani. Most formáljuk át magunkat folytonos akarással, mint ahogy a hegedű zöngszekrénye «kijátszva» lesz igazán szép hangok termelésére képes, mi is folytonos gyakorlással az Úr Szívének engesztelésébe kapcsolódva leszünk alkalmasak arra, hogy igazi engesztelés legyen a mi engesztelésünk.

Testvér, gondolkozzál! Nézz a dolgok mélyére! Azután cselekedjél: az Úr Szíve szerint, az Úr Szívével egyesülésben engesztelj, mert így «Krisztus fog élni benned!»

Mátrai Gyula dr.

Együtt érző szívek.

Lassan, sétálgatva tartott hazafelé Kláríka, élvezve a tavaszi napsütést. Lakásuk lejtős domboldalon feküdt s erről helyenként kis árkok ereszkedtek lefelé, melyekben még itt-ott szennyes hómaradék rejtőzött. De a levegő már enyhe volt, a bokrok rügyei duzzadtan várták a pillanatot, mikor a nap csókjára felpattanhatnak s kellemes ibolyaillat hirdette a tavasz megérkezését. A magábamerült, komoly leánya szinte öntudatlanul élvezte mindezt, mert lelkét magasabb gondolatok uralták. A Barátok Templomából jött, hol az imént végződött a szokásos pénteki keresztúti ájtatosság. Nagybőjt első pénteke volt s az édes Üdvözítő kínszenvedéseit szíve valahogy most sokkal jobban átérzte, mint máskor. Szinte maga előtt látta a keresztfát hordozó szenvedő Jézust, fején a töviskoszorúval . . . nyomában hullanak a drága vércseppek s arca oly igen halvány . . . véres . . . Tekintete oly szomorú, oly vonzó mégis. Úgy szerette volna megvigasztalni a szenvedő Jézust . . . S miután egyebet nem tehetett, egyre ismételtette magában: Jézusom, szeretlek, nagyon szeretlek! Bocsáss meg nekem s bocsáss meg minden bűnösnek!

De hogy tudta megőrizni áhítatát, lelkének összeszedettségét? Bizonyára nagyon jól együtt munkálkodott a kegyelemmel, nagyon jó szívvel, áhítattal végezte az ájtatosságot! De hozzájárult az a szerencsés körülmény is, hogy egyedül jött a csöndes, néptelen, kisvárosi utcácskán s így semmi sem zavarta.

Közben már a lépcsőkhöz ért, melyek lakásuk bejárata felé vezettek. Oldalt vaskorlát volt, mely a lefelé húzódó vízárkot választotta el, melynek partjait sűrű bokrok fedték. Minden tizedik lépcsőnél egy csinos, téglából készült oszlop kötötte össze a vasrácsot, előtte kis négyszögletes térséggel, mely a lépcsőközöket képezte. Amint az első ilyen oszlopra tekintett Kláríka, eszébe jutott a Kálvária első állomása. S felébredt lelkében hirtelen a gondolat, milyen jó lenne itt egy kis Kálvária . . . Milyen öröm lenne az oszlopok mindegyikénél egy-egy állomást bírni Jézus kínszenvedéseiből . . . Ó, akkor gyakran, talán naponta is elvégezhethné itthon a keresztúti ájtatosságot . . . legalább nagybőjtben . . . S aztán minden pénteken. Bizony az emberek oly keveset gondolnak Jézus szenvedéseire, nem kellene legalább azoknak, kik Őt szeretik, többet foglalkozniok ezzel? S egyre nagyobb figyelemmel kezdte nézegetni az oszlopokat.

— Nini! Ez a dísznek szánt bemélyedés az oszlopfőn milyen alkalmas lenne egy kép befogadására! . . . De vajjon hány oszlop van? — gondolta. S most már sietve igyekezett fölfelé, hogy számolgassa az oszlopokat. S mire az utolsóhoz ért, nagy örömmel látta, hogy éppen tizennégy van belőlük! Rózsás lett az arca boldogságában s már szinte maga előtt látta a csinos kis Kálváriát. Csak azt nem tudta még, hogyan is lehetne ezt megvalósítani. A jó Isten majd megsegít — gondolta s boldogan lépett be csinos kerti házukba.

Miután övéi még nem voltak otthon, zongorájához ült, hogy a feladott gyakorlatait ismételtesse. De szinte akaratlanul felhangzott ujjai alatt a szomorú, szép melódia: A Keresztfához megyek . . .

Még be sem fejezte a darabot, megérkezett édesatyja s vele csaknem egyidejűleg bátyja, Józsi is. Örömmel ugrott fel tehát a leánya, hogy jó atyját üdvözölje. Miután édesanyja már nem élt, atyjához és bátyjához vonzódott szívének egész melegével.

— Gyertek, gyerekek, most van egy kis időm, beszéljessünk egy kicsit, szólt az atya mosolyogva.

— De jó lesz, apus, úgysis annyi mondanivalóm van! — kiáltotta vígan Józsi.

— Nekem is, nekem is — tódította Klári.

— Nos, hát halljuk, micsoda fontos dologról van szó! — felelt az atya. Erre kényelmesen letelepedve, először Józsi kezdett beszélni. Elmondta, hogy gyönyörű festményeket látott egyik iskolatársa legidősebb bátyjának műtermében. Napsütéses remek tájképeket, Madonnákat, sőt volt vagy három festmény az Úr Jézusról is.

— Csodaszépek, apukám, csodaszépek! . . . De még mást is láttam ott . . . ami megdöbbentett. Igen nagy nyomorúságban vannak . . . Laci — ez a bátyjuk neve — tartja fenn a családot, mióta az édesatyjuk meghalt. De a mostani háborús világban alig tud valamit keresni a képeivel. Kinek van reá most pénze! S akinek volna is, nem támogatják. Pedig hidd el, apukám, nagyon is megérdemelné . . . Apukám, nem tehetnél valamit érte? Vegyünk meg egy szép képet! . . . Tedd meg, drága jó atyám!

— Hm... fiam, ez egy kicsit nagy kérdés! Én sem vagyok Krózus, jól tudod. De majd gondolkozom a dolgon. Halljuk most Klárikát!

— Drága Apukám, ez pompás! Remekül egybevág! A keresztút . . . igazán nagyszerű!

— De Klári, nem értek! Keresztút — és a festőcsalád nyomora, ez neked pompás? Beszélj, kérlek, világosabban!

— Bocsánat, igazán megdöbbenve beszéltem, de úgy megörültem. Mert most, amint hazafelé jöttem, nagy vágyam támadt egy Kálvária után, mely a bejárati oszlopoknál lenne. Éppen tizennégy oszlop van s a rajtok lévő mélyedésbe kitűnően lehetne elhelyezni az állomási képeket Krisztus kínszenvedéséről. Azt hiszem, ez a festő szívesen elvállalná a stációs képek megfestését s akkor rajtuk is segítve lenne s az én hő vágyam is teljesedne!

— Klárikám, aranyos gyerek vagy, ugrott fel örömmel Józsi. Ezt az eszmét a jó Isten küldte neked! Mert biztosra veszem, hogy a jó apukánk nem fog könyörtelen lenni mindkettőnk közös kérésére!

Bamboula imája.

A Rennes-i Szent Annáról nevezett klinikán történt ez eset az 1914-ki világháború alatt. Egy pompás bennszülött Dahomay-ból, a legszebb fekete; sebeinek gyógyítása végett jött a Szent Anna-klinikára. Néhány hó múlva a mi négerünk nemcsak hogy áttért a katolikus hitre, de igen buzgó is lett.

A kórházban az ápoló nővérek sohasem fogják elfelejteni, milyen tekintetet vetett a kis Bamboula a tabernákulum felé, valahányszor belépett a kis kápolnába. Ajkai ilyenkor mindig imát mormoltak.

A főnöknő kíváncsi lett s megkérdezte a feketét.

— Bamboula, mit morogsz úgy, mikor belépsz a kápolnába? Erre Bamboula komoly arckifejezéssel röviden így válaszolt:

— Nézem Jézust és mondom neki: «Én . . . szeretlek Téged nagyon!»

OLTÁREGYLETI ÉLET

Kiállításunk lapzártakor még nem kész. Csak annyit mondunk itt, hogy 15.000 darab röpcédulát, 130 plakátot és 200 meghívót nyomtattunk. 393 szegény templom kap 18.975 darabot, közel százezer pengő értékben. Testvér örülj, hogy neked is részed van benne! A te adományod is ott ragyog már valamelyik szegény templomban és folyton tanúságot tesz arról, hogy az Urat nemcsak szóval, de «áldozatos tettel» is szereted. Megnyugtató, vigasztaló, fölemelő tudat ez! Halálod után ezek a tárgyak fognak imádkozni az Úr előtt érted! De nemcsak ezek a tárgyak, hanem a gyümölcsök — a lelkek épülése rajtuk — szintén! Hála Istennek! «Énekeljétek az Úrnak s áldjátok az Ő szent nevét!» (Zsolt. 95, 2.)

«Adjatok az Úrnak dicsőséget és tiszteletet, adjátok meg az Úrnak a nevét megillető dicsőséget, hozzatok áldozati ajándékokat és jertek udvaraiba, boruljatok le szent udvarában az Úr előtt!» (Zsolt. 95, 7—9.) «Méltó vagy, ó Urunk, Istenünk, hogy tied legyen a dicsőség és a tisztelet és a hatalom, mert Te teremtetél mindent!» (Jel. 4, 11.)

Az új szatmári püspök jelmondata inspirálta imaszándékunkat. Felszentelésén a Központot dr. Mátrai ügyv.-igazgatónk képviselte. Az új püspök Oltáregyesületünk igaz jóbarátja; azzá teszi eucharisztikus lelkiélete, mely őt egészen Krisztus Szíve szerinti pásztorrá formálta. Ilyennek mutatkozott be minden megnyilatkozásában. A Központ kéri az Oltáregyesület tagjait, hogy foglalják Őt sok nemes tervével és törekvésével együtt imáikba! Legyen vele lelki kapcsolatunk az Úr Jézuson keresztül állandóan! Jó ez testvérek! Tapasztalni fogjuk!

A lágmányosi Oltáregyesület az idén is megrendezte külön kiállítását az egyházközsége Kultúrházában május 10-én. Ezen kis kiállítás mögött az irgalmas nővérek irányítása alatt végzett rengeteg munka és szeretet ragyogott a háttérben. Több darabját a központi kiállításon is viszontláttuk, mert nagyon sokat dolgoztak a Központnak is.

Szödligeti Oltáregyesületünk műsorosestét rendezett szép sikerrel. Helyes, ha időnkint a «világ» előtt is életjelt adunk magunkról és megmutatjuk, hogy lehet és tudunk tiszta lélekből örülni is!

Ügyvezető-igazgatónk ezüstmiséje lesz jún. 20-án 9 órakor az Örökimádás templomban. Imádságaink tegyék gazdaggá az ezüstmise felajánlását. Ennek fog ügyvezető-igazgatónk — ki ebből a 25 évből 23-at az Örökimádásban töltött el — a legjobban örülni.

Az újbudai Oltáregyesület beszámolója.

A háborúnak, bajnak és sok szenvedésnek oka az, hogy a nemzetek és az egyének életéből hiányzik a két főparancsolat igazi megértése és követése. Pedig az Úr Jézus velünk van a világ végezetéig, hogy a tabernákulumból a szeretet

szentsége által, önzetlenségre, igénytelenségre, áldozatkésztségre, vagyis szeretetre tanítson minket. Mikor végtelen türelemmel és szeretettel elvisel minket és gyengéinket, példát ad nekünk, hogy mi is türelemmel és szeretettel bánjunk felebarátainkkal. Mikor meghallgatja könyörgéseinket és irgalmas szeretetének kiáradásával vigaszt és erőt önt lelkünkbe, megmutatja, hogyan kell lelkünk mélyéig együtt érezni felebarátainkkal, mint testvér a testvérral, jóbarát a jóbaráttal. A szentség ház zára mögé, mint a szeretet foglya rejtőzik és egészen átadja és kiszolgáltatja magát nekünk, hogy végtelen értékű áldozatával segítsen nekünk kiirtani szívünkéből a kemény, hideg önzést, önteltséget, részvétlenséget és magunkba temetkezést. Végtelen szeretetével magához vonz és ölel mindnyájunkat, hogy igaz, önzetlen szeretetre tanítson minket, mely eltüntet minden különbséget és elválasztó hegyet, betölt minden szétválasztó hasadékot és bár megőrzi az Isten által rendelt állásbeli különbséget, mégis egymás szolgálivá és testvéreivé tesz mindnyájunkat.

Az Oltáriszentségben az Úr Jézus az Ő könyörületes szerető Szent Szívét nyújtja nekünk. Lelkünk tápláléka, erősítője akar lenni, mert ebbe a szentségbe rejtette el Szívének minden gyengédségét és szeretetét irántunk. Azt akarja, hogy ebből a kenyérből táplálkozzék a mi szervezetünk és ettől a bortól ittasodjék meg a lelkünk a Vele való egyesülés boldog mámorában.

Nem elég az Ő Szíve szeretetének a hitünk, imádásunk, még a pusztá viszonszeretet sem, hanem azt akarja, hogy Vele táplálkozzunk, italként magunkba igyuk és egészen beteljük istenségével és emberségével, mert csak így lesz élet mibennünk.

De már mikor megígérte szeretetének legnagyobb ajándékát, félreismerték a szeretet szavait, nem értették meg Szíve kiáradó szeretetét, hűtlenséggel viszonozták és elpártoltak tőle.

Ma is szeretetlenség, sőt gyűlölet söpri végig és borítja lángba a világot. A ma emberei is, mint a vadak Afrikában az aranyat rejtő hegyeik és folyók mellett — érzéketlenül és értelmetlenül haladnak el lelki kincsesbányánk és égi aranyat magával sodró kegyelmi áradatunk mellett. Az élet forrásánál ma is szomjaznak, a megtelt élestárok mellett éheznek, az égi nap melegségénél fáznak, a kereszten titokzatos módon értünk újból meghaló Krisztus mellett bűneikbe belehalniak.

Az oltáregyesületi tag hivatása, hogy jóvátegye szeretetével, hűségével, élő hitével, határtalan bizalmával a bántalmakat, melyek Jézus Szívét e szentségben érik és engesztelést nyújtson Neki az egész világ előtt és a világ helyett is. Áldozatos szeretetével, imájával és szentségi jelenléte körüli szolgálataival előkészítse Isten országának eljövételét, először a saját lelkében és azután példájával és buzdításával felebarátainak is segítségére siessen, hogy megkönnyítse nekik az utat a szentmiséhez, szentséglátogatáshoz és főleg a gyakori szentáldozáshoz, hogy e Szentség által belénk áramló kegyelem elhozza közénk az igazság és élet, a kegyelem és szentség, a béke és szeretet országát.

Erre törekedtünk az elsöpénteki közös szentáldozásokon, az elsővasárnapi szentségimádásokon és a közös imaórákon. A húsvéti, úrnapi és a templom búcsúja alkalmával tartott szentségi körmeneteken egyesületünk zászlója alatt engesztelést akarunk nyújtani az emberek hitetlenségéért és tiszteletlenségéért.

Az elsővasárnapi szentségimádással kapcsolatban főtisztelendő dr. Pálfi Lajos plébános úr, egyesületünk lelki igazgatója az ünnepkör tárgyából vett elmélkedéseket tartott, melyeken a tagok buzgó lélekkel vettek részt.

Jézus munkásai 18 alkalommal jöttek össze kézimunkaórára. Javították és karbantartották a következő egyházi ruhákat :

46 drb stólavédő felvarrás, 12 drb pallabevarrás, 4 drb oltárterítőjavítás, 2 drb miseing, 11 drb karing, 2 drb vállkendő, 3 drb ministránsing, 6 drb kéztörölő, 1 drb miseruha, 1 drb palást, 6 drb ministránszoknya, 3 drb ministráns-gallér javítása, 4 drb ministránszoknya átalakítása és a Szent Noé-egyesület zászlójának javítása.

Készültek még a következő új darabok is :

3 drb miseing, 5 drb karing, 1 drb palla, 1 drb széles tülleszipke karingre, 10 drb viola keresztlepel, 2 pár ministránskesztyű.

A kézimunkaórákat imával kezdjük és fejezzük be, munkaközben pedig Jézus munkásainak lelki épülésére valamely vallásos tárgyú könyvből felolvasást tartunk.

1941. évi június hó 12-én Úrnapiján, 1/26 órakor ünnepélyes keretek között 14 tag tett fogadalmat, a régi tagok pedig megújították fogadalmukat. Az utána következő szentséges nagymisén közös szentáldozáshoz járultunk.

Az elmúlt esztendőben 5 tagunk húnyt el. Adjon nekik az Úr örök nyugalmat és az örök világosság fényeskedjék nekik. Jelenleg 310 tagja van egyesületünknek.

Befejezésül Oltáregyesületünk minden tagja nevében hálás köszönetet mondok főtisztelendő Lelekiigazgató Urunknak egész évi önfeláldozó munkájáért. Kérjük az Úr Jézust, áldja meg őt és egyesületünket, hogy mindig jobban szeressük a szentségi Úr Jézust és minél többet tehesünk Isten nagyobb dicsőségére.

Bajor Teréz titkár.

ÚTMUTATÓ.

- Ne járd balgán azt az utat,
amelyet a léha kutat . . .
- a botor és dőre mutat;
keresd Jézus lábnymait,
kövesd Krisztus nyomdokait . . .
- ez az út majd eligazít.

Brenner Tivadar.

IMASZÁNDÉKUNK

A SZENTSÉGES SZÍV ORSZÁGA.

Az új szatmári püspök címerében a székesegyház áll, fölötte a «Szentséges Szív», belőle — a kegyelmeket jelképező — sugarak ragyogják be a templomot s az aláírás: «Ut omnes unum sint», «Hogy mindnyájan egyek legyenek». (Ján. 17. 21.) Az új főpásztor ezt a jelmondatot azért választotta, mert elsősorban lelki egységet akar elérni egyházmegyéjében, amely földrajzilag három ország területére szabdaltságból tért vissza régi egységébe.

Ez a gondolat az Úr Jézus Szívében született: a Szentséges Szív hozza össze az embereket, hogy egyé, egységesen, az igazi szeretet alapján álló táborat alkossanak. Az Úr Jézus csodálatosan szép főpapi imájának fő kérése ez az *egység*. Társadalmunk mai tarka széttagozódása beteges állapot. Az embereknek találkoznok kell az igazi szeretet egységésítő, kiegyenlítő, problémákat oldó erős és áldozatos szellemében és összefogni a krisztusi célkitűzés megvalósítására, «hogy egyek legyenek!» Olyan nagy dolog ez az egység, hogy elébe helyezte az Úr minden másnak. Az Anyaszentegyház mindig törekedett erre az egységre. Nemcsak azzal, hogy nagy gonddal örökös tanításának egysége fölött, hanem a legigazibb egyenlőség *gyakorlásával* nyitotta meg az egység sugárútját: az Úr Jézus felé! Az Ő Szívében kell találkozunk egymással! Az Ő országa az igazán egységes birodalom.

Akik csak magukat keresik benne, csalódnak és sohasem lesznek készen a kereséssel. Olyanformán járnak mint az egykék, akiknek folyton hiányzik a testvér míg gyermekek s ez az érzés a kemény önzés szúrós kristályaival kínozza őket és környezetüket egész életükön át. Alig van nehezebb teher a társadalom nyakán az önző embereknél. Az önzés luciferi ábrándokba hajszol egyénileg, s ugyanakkor céljai felé mások letaposásával és kizárásával törtet. Milyen nehezen viselhető el ez! Mennyi gyűlölet fakad e törtetésnek útján! És hogy mérgeznek, hogy pusztítanak ezek a «gyűlöletvirágok» illatukkal! Hogy megvadítják az embereket! Hogy kiölik belőlük a szeretetet! És milyen boldogtalan ez a világ, amelyet nem melegít az igazi Jézus Szívében találkozó szeretet!

Oltáregyletek! Az örök Főpap Szívéből sarjadt s az új szatmári püspök eucharisztikus lelkében újraültetett tohászt, «hogy mindnyájan egyek legyenek», vegyük mi is nemcsak az ajkainkra, hanem ültessük el a szívünkbe. Imádási óráinkon mutassuk be az Úrnak és mondjuk meg Neki, hogy apostolutódl lelki kertjéből való ez a palánta és a Szentséges Szív országának eljöveteleért akarjuk öntözni, ápolni, virágoztatni. Mindig! Állandóan!

Kérjük a «növekedéséhez» égi harmatot és emlékezzünk meg a «kertészről», az új szatmári «János püspökről», aki ennek az «egység virágnak» divatját pártolja egyházmegyéjében s adta nekünk is a gondolatot, hogy vele tartsunk a Szentséges Szív szellemében dolgozva a Szentséges Szív országáért.

VATÉLJES • BÜCSÜKAV

Június 4 (kettő), 5, Ürnapja nyolcad alatt bármelyik napon, jún. 13 (Mária Szepplőtelen Szíve), jún. 24., jún. 29., az imádási óra napján, a havi összejövétel napján (feltétel: szentáldozás és szentbeszéd), egy tetszésszerinti napon. *Becsüljük meg ezeket a drága kegyelemalkalmakat!*

Felelős szerkesztő: **Dr. MÁTRAI GYULA.** — Felelős kiadó: **Dr. MÉSZÁROS JÁNOS**

Stephaneum nyomda Budapest. Felelős: ifj. Kohl Ferenc.